

Лицата на миграцията

Човешките гълпи нямат лице. Те преминават през нашия поглед като еднотипна сива маса, като едно гънещо се, променящо своята форма и мащаби тяло, което се движи, откровено в някаква посока.

В общата сива маса индивидът, личността се слива с множеството, което поглъща лицето, съдбата, преживяванията.

Тълпата няма идентичност. За да видим лицето на миграцията, трябва настойчиво да фокусираме своя поглед, да увеличим „изображението“, за да уловим индивидуалната човешка съдба. Така пред нас застават лица - идентичности - ние ги виждаме и разпознаваме в тях страданието, надеждата, страхът и вярата.

Търсейки отделните човешки лица, аз откривам своето съчувствие към мигрантите и си давам сметка, че моето състрадание е породено и от страх. Страх от войната, която може да избухне навсякъде, при нас, да разруши представата ни, че живеем в един мирен, спокоен, безопасен свят. Защо нещата се повтарят? Нима не сме си взели поука от миналите времена и епохи, които са белязани от страдания, кръв и разруха? Никой не знае каква съдба му е предопределена. Животът е изпитание за сила, издръжливост, решителност и себеотрицание. Никой не може да си избере живота, животът си избира човека. Навсякъде могат да се случат трагедии и затова преди всичко трябва да бъдем хора. Животът е изпитание за човешката доброта, за милостта към слабия, за жалостта към безпомощния. Трябва да помагаме на другите независимо от расата, пола или религията.

Всяка епоха има своя образ на злото. В митологията присъстват много образи на чудовища- змейове, великани, циклопи, Горгона Медуза, Емпуза, чрез които хората оприличават страховете си. В нашия свят злото е и в лицето на групировката „Ислямска държава“, която се опитва да наложи своя порядък, всявайки ужас. Нужно ли е да се пролива толкова много кръв и да загиват хиляди невинни хора в името на власт, пари или религия?

Това не е редно. Не е редно, защото ние сме против затвореното общество на примитивното невежество, ние сме против омразата и налагането на консервативното и отдавна исторически преодоляно мислене, защото както аз, така и всички хора искаме да живеем свободно. Свободата няма време и религия и атаките срещу нея, не са с цел отмъщение, а с цел пари, власт и тотален контрол над човешкия живот, с цел налагане на религия, забраняваща любовта, свободата, правото на избор, изкуството.

„Подчинихме целия свят
на нашата воля-
град в морето, живот
в епруветка,
а забравихме какво е
да бъдем просто хора
кой пак ще открие!
Човек в човека.”

Лицето на злото и лицето на страданието са пред нас. В чии очи ще погледнем?

Йоана Николаева Симеонова, 9 клас, Национална Априловска гимназия, гр. Габрово